

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την προσβαλλομένη απόφαση στηριζόμενη στους ακόλουθους λόγους:

- Ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και έχει παραβιάσει θεμελιώδεις αρχές του δικαίου προβαίνοντας σε απρόσφορη και παράνομη εφαρμογή των αρχών της ανακοινώσεως σχετικά με επιείκεια του 2002 ⁽¹⁾.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επιβάλλοντας στη FRA.BO μια δυσαναλόγως χαμηλή μείωση 20 τοις εκατό βάσει της ανακοινώσεως σχετικά με επιείκεια, του 1996 και παραβιάζοντας τις θεμελιώδεις αρχές της αναλογικότητας, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του καθήκοντος αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεως (cartel) (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3).

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2006 — Tomkins κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-382/06)

(2007/C 42/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tomkins plc (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: T. Soames και S. Jordan, solicitors)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 (Υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι — C(2006) 4180 τελική) σχετικά με διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα· ή επικουρικά
- τροποποίηση του άρθρου 2(h) της αμφισβητούμενης αποφάσεως, έτσι ώστε να μειωθεί το επιβληθέν στην προσφεύγουσα και στην Pegler πρόστιμο·
- καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση του άρθρου 1 της αποφάσεως της Επιτροπής C(2006) 4180 τελική της 20ής Σεπτεμβρίου 2006 στην υπόθεση COMP/F-1/38.121 — Σύνδεσμοι, με την οποία η Επιτροπή έκανε ότι η προσφεύγουσα είναι εις ολόκληρον υπεύθυνη με την Pegler Ltd για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ κατά το διάστημα μεταξύ 31ης Δεκεμβρίου 1988 και 22ας Μαρτίου 2001 και επέβαλε σ' αυτήν πρόστιμο 5.25 εκατομμυρίων ευρώ. Επικουρικά, η προσφεύγουσα ζητεί την τροποποίηση του άρθρου 2(h) της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει παραβεί το άρθρο 230 ΕΚ, και τούτο για τους ακόλουθους λόγους:

Πρώτον, η Επιτροπή φέρεται να έχει παραβεί τους κανόνες που διέπουν την ευθύνη μητρικών εταιριών για πράξεις των θυγατρικών τους θεωρώντας την προσφεύγουσα εις ολόκληρον υπεύθυνη για τις ενέργειες της Pegler, μιας από τις πρώην θυγατρικές της προσφεύγουσας. Υπό την έννοια αυτή, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη νομική πλάνη δηλώνοντας εσφαλμένη νομική βάση για την ευθύνη της μητρικής εταιρίας και εφαρμόζοντας κακώς τον έλεγχο για ευθύνη μετόχου, σ' ένα πραγματικό πλαίσιο όπου κάτι τέτοιο δεν έπρεπε να έχει γίνει. Επί πλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή πλανήθηκε θεωρώντας ότι το προβαλλόμενο πεδίο εφαρμογής των εμπορικών δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας στον κατασκευαστικό τομέα έχει σχέση με το κατά πόσον η προσφεύγουσα ήταν απλώς ένας οικονομικός επενδυτής εκχωρώντας επιχειρησιακή ευθύνη στην Pegler, σε επίπεδο τοπικής επιχειρηματικής μονάδας. Επί πλέον, η απαλλαγή της Επιτροπής από το βάρος αποδείξεως της ευθύνης ενός μετόχου και της αναλήψεως του βάρους αυτού από τον μέτοχο στην υπόθεση αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έχει υποπέσει σε πρόδηλη πραγματική πλάνη και δεν απέδειξε στο επιβαλλόμενο από τον νόμο βαθμό οποιαδήποτε αποφασιστική επιρροή της προσφεύγουσας στις εμπορικές ενέργειες της Pegler. Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, τα πραγματικά περιστατικά δεν καταδεικνύουν ευθύνη της ούτε βάσει α) της ορθής νομοθεσίας η οποία είτε δεν εφαρμόστηκε είτε κακώς εφαρμόστηκε από την Επιτροπή, ούτε β) της εσφαλμένης νομοθεσίας, όπως έχει αναφερθεί σ' αυτήν η Επιτροπή.

Τρίτον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αναφέρει κατά τον επιβαλλόμενο τον λόγο για τον οποίο τα υποβληθέντα από την προσφεύγουσα αποδεικτικά στοιχεία ήσαν ανεπαρκή προκειμένου να ανατραπεί το τεκμήριο της αποφασιστικής επιρροής.

Τέταρτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή εφήρμοσε το λανθασμένο κριτήριο επιβάλλοντας προσαύξηση λόγω υποτροπής ενώ δεν μπόρεσε ορθώς να εκτιμήσει την αποδεικτική βάση για τον υπολογισμό της εκτάσεως της συμμετοχής της Pegler στη σύμπραξη, καταλήγοντας έτσι σε αστήρικτο και ανακριβή προσδιορισμό της διάρκειας της παραβάσεως.